Barcelona 15 Maig 1897
Nº XIII
L'Tiberic
Revista quin nal
ab ninots y tot

C

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

RECORTS

Historics

Podrá trobarse
á la academia un
recó mes artistich, mes
alegre, pero no un
que fassi mes fragan-
cia ni que siga mes
util, si s' exceptua un
que n' hi ha en lo te-
rrat cual nom me
callo per ser mol
inde-cent.

La manantial de sagai-
gas cristallines mante frena nostra
inspiració, disposantla per produir
aquellas obras que al tota la premura d'
aquest mon presentem com cosa
del altre. Mes de matre vega-
das ha deijat nostras mans blan-
cas com la neu despres d'haverne
tret una capa de color y pols,
la qu' era causa de que a prime-
ra vista semblessin brutas.

La dols murmull
de son trasparent rejolí armo-
nisantse perfectamen ab l'ad-
mirable xiulet d'en Marin-
tany, nos trasporta á re-
gions mes elevadas; ja m' faig
la ilusió de que ja tinch el-
da al manicomi del Parnas.

Pero mans mes ser-
neis presta es al Estiu. L' un s'
fi remulla l'cap; l'altre s'fica
la aiseta al mas perque li fan
gra; l'altre li apaga la sed de....

gloria que l'devora. ¡Tins bangs d'
assiento jó crech que s'hi han pres!
Podem ven aglorias-
nos de tenir un monument que,
l'Alma Cadema voldria per lo
sen taller. Lo que m'te se-
riament preocupat, es lo pensar
que l'dia menos pensat lo gober
decretará la expropiació forsosa per
portarlo al museo del Prado. Dixo
si que fora un cop mortal per
nosaltres; no tindriam mes remey
que anarnos á rentar las mans en
algun altre recó.... lo del terrat
poso per sas.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

LO PARÉS COMP.

Bona quinsena d'exposició, Deu meu quins cuadros, Barcelona á estat de festa á desfilat mes gent per al Salò Parés que no y habia á l'arribada den Polavieja: de tanta gent que y anat al Ayuntamiento á disposat que posessin municipals ab caball y tot á la entrada y sortida del carrer de Petritxol y á las portas del Salo y al interior al Sr. Gobernador.

y enviat guardias civils sense caballs, perque entresin la gent per ningunos turno y no 's pognes alterar al or-dre. Lui y á perdut am tot axo es an Parés perque es tanta la concurrencia que y agut que de tantas botas al pasar per al enrexolat del Salò s'á gastat y al té de cambiar; igual á pasat am al carrer den Petritxol y carrers veins al Ajuntamen á de posar empedrat nou. Als que y am guanyat am aquesta exposició son als que venen llet y altras begudas, perque de tan alabar alguns cuadros la gent agafa set y al sentir tot-hom va abeure. No 's cregui dingu que axo sigui exagerat. Pero com que ya vetx que es-tan am ansia per sapiguer als cuadros que en mogut tan soroll, als y vatx á dir.

Cinq cuadros no mes, senyors, deguts al gran genit del novell artista Julio Borrell y Plá fill de Barcelona, pare y padri (donchs ell matex als va bateja) de cuadros tan célebres com al "Laboratorio del Jueves Santo", "El Combregá en al Liceo" y mols y mols altras, premiat am un senfi de exposicions, socio de una impotan societat, alabát escriptor y periodista, guapo noy ect. ect.. Li senyor ja 's veuran, saben al nom del

(1) Llexexin. "Lavatorio"

autor seria inutil dir res mes pues tot hom ja sab als seus merits pero am tot parlarem dels seus cuadros. Dos retratos zan entre las cinz obras z per cert hermosissims, tan per lo ben fet com per lo guapos que son als retratats. Segons las meves noticias un es al d'una jove fabrican de carmetlos y altras sustancias dolsas z artista per amyadidina, als seus ulls (als del retrato, pero suposo que lls seus tambe ó seràn) tenen una mirada mes dolsa que als carmetlos que fabrica y tot plegat sembla que llensi un olor á pastas finas que encanta, dingu li caps dupte axis que veuan al retrato ja diuan aquet jove es fabrican de coses fetas am sucra; ja ó veuan encara la pintura no habia arribat may an aquesta perfecció la de que's beyes la profesio del retratat: pero casi casi es un mal perse retratar per aquet gran artista, perque l segon dia d'exposat ascomensan á rebre targetas de noyas que s'an enamorat d'un; cap pot resistir lé impresio d'aquells ulls y segons las meves noticias una viuda jove, guapa y rica de totas passadas: si vol casar z jo crech que s'arribaran entendre: Al altra dia jo matex varatx veure caure desmayadas dos senyoretas que no van poguer resistir aquella mirada; en vista d'aquestas coses als Papás de familia 'n intentat privar l'entrada á las senyoretas.

Poca cosa diferen podem dir del altra retrato, si un escolsal al altra es grandios z si un causa aquets estragos an al sexo bello aquest no's queda enredera; aquet sembla que's burle de la gent, ja

la mitja ralla per ensenyar unas dents blan-
cas (que si no sapigues de bona tinta que no é son) diria
que acaban de sortir de la fabrica, aquet jove va recebre
aquet dia aquesta carta perfumada. "Al Sr. Belisario
Carbonell (al nom del retratat) por su boca, por
sus dientes, por su sonrisa, por sus ojos, por sus manos
y por su buen fondo (supposo l'del cuadro) he encon-
trado lo que tanto buscaba la felicidad ..... y axis
anaba continuan hasta que li feya saber, que tenia á la
seva disposició una senyora de ulls blaus, cabell negre
jove, guapa y una colosal fortuna, á devan de tot axo
fara un cop de cap y fugia de nostre gremit: jo penso tam-
be que á la primera ocasio procurare de ferme retratar per
aquet gemit á veure si fata sort; de axo m'capio; perque axo
d'emblanquinar telas está per terra. Apes asombros si caps
encare es un cuadro de actualitat la arribada del General
Polavieja, axis, axis pintan als verdaders talents, alli ja vi-
da, moviment, grandiositat, gustos de color, dibux exqui-
sit, aqui á sebelat al Sr. Borell (al seu gemit de pastelista
creh que may caps pastel fin aquells que fa aquell seu amich
retratat) axi produit mes entusiasmo que aquet, mols patriotas
li passan al dia cridan, "Viva España", "Viva Polavieja", "Viva Fili-
pinas", "Viva el general cristiano", hasta que l'espiquen vuelta
y ganancia per las vaqueria aquellas que degam. Pero verdade-
ramen aquet cuadro fa la fama de un artista y te doble merit
perque es fet mes depresa que si fos fet am maquina. As
murmure que n'es fet proposicions per comprarlo l'Gober-

la Diputació y Ajuntamen de Barcelona; axis, axis as premia 'l talen d'un artista, axo es lo que 's merex.

Com trobarem paraulas per alabar al cuadre que anomena "Mes de Maria;" 's pot demanar mes poesia, mes misticisme, mes ilusio y mes bon gust reunits: aquella nena agenollada davan la Verge resan li 'n las mans juntas y al cap altat, tota vollada d'flors am aquella llum misteriosa dels cirs que iluminan y envollan al cuadro 'n una atmosfera mistica, 'n aquells contrastes tan ben entesos que arrencan destells de llum polida dels daurats dels marchs y resalan acarician un trozet de cap de la nena y deixa que 's confon-gui per fosch tot lo demes del vestit, aquellas flors tan ben pintadas com artisticamen combinadas: tot plegat causa impresio dificil d'es-borrar, un no 's canra may de mirar, no ya que darli voltas al artista que pinta un cuadro com aquet es un gran genit, no 's concibex d'altra manera.

Ivo 'l ultim d'als cuadros d'aquesta exposicio y perque si-gui completa á volgut donar mostras del seu talen com á paisatista axo es pintar llastima que 'n Corot si-gui mort cuan y tanta poguit estudiar, cuanta belle-za dintre tela tan petita. L'artista 'ns trasllada en-tremitx d'una gran vall dels Pirineus tota plena de roca y per al mitx y remorejan un riuet que cau 'n cascada 'l primer terma 'l fondo tancan la vall montanyas alti-simas, es al cayen de la tarde de un dia plujos, las boiras s' arrastran mandrosamen per las montanyas tot im-pregnat de una tristesa y d'un to tan real que encanta allo es verdaderamen trobarse 'ls Pirineus sin mes anar á casa 'n Pares, cuans estebliments y balnearis 'ls

resantiran aquet istiu per culpa d' al cuadro aquet, perque moltas familias s' an pasat tots quinza dias davan de aquexas muntanyas y s' an fet al pensamen d' que 'n anat á veranear.

Pero si als valencians y perden al artista y a guanyat fama universal de paisatcista.

Acabarem di-en que si 'l Sr. Borrell continua per aquet camí dexara asombrado la humanitat perque pasara á devant de tots als mestres agutz y per haber, axo es lo que nosaltres desitxem y no dupterm pó alcansará.

Al costat de aquestas cinq obras tot lo demes resulta pobre y palit, lo que 's destinges mes (encare perque no mes sigui fet per senyoras) es un cap degut á la artista Ubach y unas flors de la Srta. Tarreras. Als cuatre paisatxes del Sr. Rusiñol que representan vistas dels jardins que haviam tingut als senyors moros resultan artipatrichs per lo mal escullits als punts de vista pero 'm tot si estesin colocats lliuny d' als cuadros ansias dits anirian bé. Uns estudis del Sr. Villalonga que demostra que á Paris tambe ha gent que pinta malamen. I per fi un retrato de un tal Caranovas que sembla fet á cops de penx despues de haber tingut diferencias am la sogra. Si aquets pintors son als que 'n de criticar als cuadros pobres dels del ofici presos estan "La Publicidad" tindria de cambiar de critic ó á lo menos no dexarli exposar las sevas obras. I pron per aquesta quinsena del Salo Parés. I de la companyiores y ya á dir que valgui la pena.

Pupin

Academia Borrell

Modelo del Vespre

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

La tornada d'en Tió

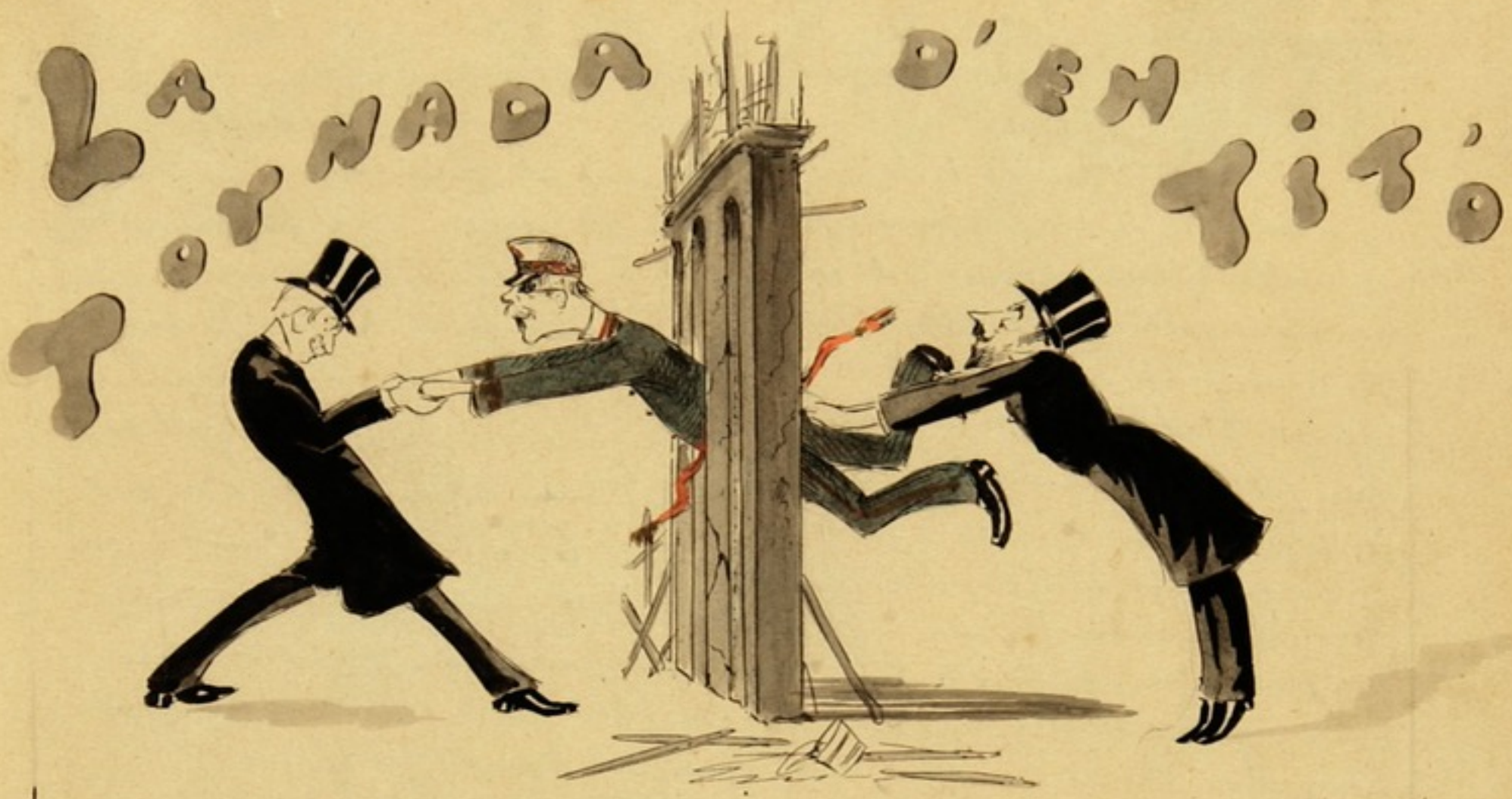

L'afecta
men Colon
del des-
eran
y
al
puch que la gen sen van
ano apoderan de unica
en unica hasta puje sobre
las estatuas formanses
uns grupos de primers y
sort que va desembarcà abiat que
uno ya y cree que los dragueres vist
cama si camma lla de lo dit d'en
Colon corren lo perill de trencarse
per ser tan llare y prim.

Continuarà una descripsió pro-
ca per no apendre a cap dels dos
companys Pere Molina (G.K.N)

ni Porcel. que segons mi an dit tots
les nits vora
tenan una
llarga dis-
cusio sobre
qui es millor
en Weyler ò en
Polavieja per estil de
aquella que teniam avans sobre qui
era millò la ollera ò la tortuga
aconsellant ya que fugin dels apa
rionamens.

Al pasar la falua del capità
general pel port tornaren totes les
sirenes dels barcos, pero ab un ti
tan llastimè que semblava un sac
de gatos.

Un cop desembarcat se presenta
la dificultat mes grossa: passar
per l'aut de trumfa

15 Maig 1897 Nº XIII - Portada Barcelonesa

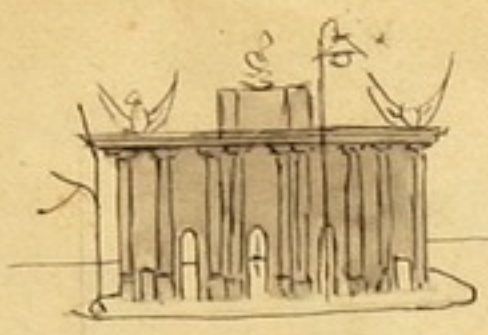

Aquest arc consistia ab un... ca dir ab un ab tres arcs.... ca adir tres tamposi. Un edifici ab moltas columnas arcos de columnas no hi faltaban tres boltas al centre que eran pitolos que las del encan y duyan portetas que suposo que serian pels portes, uno pel porte y altre per la portera. primer la moralitat ¡lo ha organisa en Comillas!. sobre d'aço unas bandaroles y escuts que semblaben aguilas pero que venian a resultá un apoteosis de zarguelo y res amun..... se ignora lo senor arquitecto mun cipal no ha guedat al bec ó millo al pap.

La colocaci magnifica figuratat que un fanal guyat prenta de una porta tot figuran de pedra, é quina espontaneitat. Avos si miran pel foratat del mich feya mot bonic sobre tot si pasab un barco semblate llegiós o millor mirates l'Espuella de no se quin any. (G.R.M.).

Bueno com deya los trebalis baren ser per lo plano. Lo general (que van anar a bobté) l'entrata per un canto y l'alcade lo pitchola per l'altre, per que ell no podia anar a bobte es a dir no podia no li entata té. Noy lo que va patir aquell home. Que te que venia Cabite, Novelete ni cal d'aquelles combates que ell va guanyar. Re pot comparar-se al bueu que no podia anar ni endevan ni endarera, y que la junta de Festejos de Madrit ali y aurie de anar a per allo al debau. y el pro podria aguantar tan enterrat uno ab aquelle poiro y que si feya porra d'arc podria trencarsa y ya no servirie per un Primo y los gastos serian dopples y ell be pobre. Cuan estata fen aquestas cabilaciones l'alcalde va la recordia que tenim un governado --- (no parlem del governado que ns podrian fica a la preso) lo va crida y ab un santiamen va tenral del apuro.

Comenza a desfilá pel mich de la Ramble. al principi nos se beya una mia que movia un mocado y no s'aguantaba que era ell es no ver que sortia el rey ya ó bechiago pobre home entre lo biatche y l'avesto mangat tan. pero poc a poc va trenca lo mes jun ab unas ullera negres. Anno cara noy mes atropellada. pero aqui cap uno salbetst estata atropellat de lo que li hotia pasat aqui ó de lo de Filipinas ara no se sat si vere que se satigue noy lo que si bach sabe es que te una dona nol pove y guapa es una verdadera Martina perque ell ara ya no servirá per té.

C. C. y P. (Trompeta).

ACTUALITATS

LA ARRIBADA DE LA POLA VIEJA
(SOTA EL ARC)

— Matildeta, cuant la estimo....
— ¿Ay Arturo vol callà
no veu que ve la mamà.....
— Si ab la porta tan estreta
¡¡la pobra no pot passà!!

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Julia Barrett
97

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

LAPOESIA
Filiberto Montagna, fecit. 1897

Nº 19 15-5-1897

IL TIBERIO

BIBLIOTECA DE CATALUNYA BC

Diplomatico Inglese

Nº XIII

15/5/1897

IL TIBERIO

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

ESPANT TERRIBLE ó La barba de 'n PERET

Ha ya dias, vareix tenir un susto tan gros que encare tinch alguns cabells de punta del espant, y que consti que lo matin hi era, afiguraí que despues de haber sacrificat dos civils

agafar lo diari, miro els telegramas, pego una mirada per las regions Gregas y un altre al Bays de las donas al engros, desgrit me vaix fiesar al un telegrama tan espantos que ni paranlas vareix tindre per tornarlo á llegir, afiguraí lo que deya «El subdito español Pedro Ysern Alié se ha cortado

la barba, ignorase
las
causas
de tan
extrema
resolución» Estich se-
gur que encare que
me hagessin posat
drogas sangoneras..... del
Estat
no
me
ahuriar
tret gens de sang, vaix quedar
fet un mantecado
pots fará
suposar sense
com ella
estaba, y tot
en Beret tallar- justament
sela, com ò aquell
tros de carn que li feya
tan simpatica la seva
imatge, aquestas y
altres exclamacions
que no en recordo vax

fer, pots ven creure
que axis com me vaix impresionar
tan per tu, en cambi per lo
atentat del teu Rey, no vaix
disgustarme gens, per que aqui
España fem tan cas dels
monarcas, que hasta ens
els

jugen à la
barrutada, yo pensaba
com redimontin à fet axo
potser es que se li habia
fet mes grossa ab lo cambi
de aigua, ò

que
li servia de estorb avant pintaba

BIBLIOTECA DE

o gotser hu ha fet in-
conciemment, tal volta
anava à veure algun
elefant,

y gresent la seva barba per
un llonguet li va donar....
en fi vareix fer mil calculs
vaix buscar lo teu retrato
y lo estiguè contemplant gran
rato, admirante aquell planté
que semblava
hi tenias el
que cap
de una espanotcha,
vaix regirar totas las cartas
que me habias enviat

y en cap
de ellas
hi veyc

indicis de la teva fatal
resolució, volguent inda-
gar algo me'n vaix
anar à participaro als
Redactors de la Academia
que van quedar blans

Despres
me dirigí à participaro
al redactor de mes front
de la Redacció y al
ma eloquencia sabeté
que es me na
més propia dir
de un abogat desegut
que de un de haber
llegit lo telegrama, lo que
volia dir, y al gran
extrañesa vareix sentir de la
seva privelegiada boca
aquestas textuals pa-
raules; Ve à que bé

tanta polvareda, no
m'ha per tan, se ha-
ques tallat lo coll, fins aqui
el tallarse la barba no
es pas res de mal, tambe
me la vaix segar yo, y
per
cert
que
veu
tenir

molta alegria
pues pach vos creiryo que
a dintre aquell mañoch
de pels se hi tanquesin
mas lineas, comparables
tan sols ab los contarns
de algunas estatuas
Gregas.

Al sentir
aixo, se'n
va obrir un
nou horitzó
desequit vareix com-
pendre la meva etivo-
cació, y a fé que ho
vareix celebraro, pues
aquell tros salient,
es lo simbal de la teva
guapesa, per aixo dessa
que desde el fons del
cort hi fentme interprete
de las personas de gust

del sexo femenino te diga;
No te la encertes, No te la
encertes, y que per sempre
pogent admirar las gran-
diosas obras de la Mare....
Naturaleza

R. Molner

ARTICLE XII

Carta Oberta

Al suscritor
s'il Tiberio l'emi-
nentisim artisti-
sim y pintiris
tiquisim pintor
D. Pere Isern
Alié y otras yer-
bas
Roma

Com para el temps, com para, igual que vaporosa nuvolada que pareixame per l'espay forman á cada pas novas y estrañas figuras, arriba per desapareixer de nostres ulls, com desapareix la tendre perdiuete escapame de las mans d'el cazador.

Avant segur estimat amich, q'net deurás aver fet carrech enan en dos numeros seguits en lo Tiberio y agut la amenzia de la meva tosque pluma q'nes degut tan sols á la malaltia d'el meu Pare que gracias á Deu ja es va trobant cada dia millor; jo be l'auria volgut escriurer pro per l'incortat el veurer postrat en llur llit á l'ame qui mes mestimo y aqui mes

dich y per l'altra banda la molt'injusta
feyna que tingut ab tot motiu per anar
de restituir dins la gran Capitania de
les Jurisdiccions de la Fidelissima Ciutat etc: de
jat vet jaumes que no estava d'humor
perque per ordinari ja thoma no pide
fer sinon amb enfuna estava triste
y per fer entristit val mes no haver
vin pendre

Com ha combrat tot, tants tot
lirsen flors y vides amy vols rebate y
sa bates, tranes tot, nerem, disenvos
fus Don Borrell, fixare tot, mi disenvos
defensen el pleit, es ordi clamant tots
clare de diventpas als pobres pernoqui
que tenen la pantroca d'esperarse mes
de dos mieses per un contrat que rebi
va prendre per vuit dies

Allò si q'ues divertit figural que s'et
presenta una respectable senyore de respecte
respectuós acompanyada de sa hermane fille
te y lo primer q'net din tote enfadada,
bé y cuan pensa fé allò de la meva filla,
perque si no li fá aviat menaumirè ab un
altre q'uem servexi millor; hay tengore res
pronch yo, ojalá que li puguès fer desaguide
perque cregui que cuan menos em trenrià un
pes de sobre y aixés per l'istil tot lo dia
la mateixe camró.

Baja nos pot ser sabater per cap
diner; l'un et din embustero, l'altre, poca
paranla, l'altre, que no et pot creuer de
res, l'altre, home l'altre, si aneiu a mirar
despés de dirte aixó y molt mes l'estafa el
compte seme pagartel.

Ditsós tu q'nets artista hasta els pels

de la Teva exhaba! Oj y are que hi
penso, que vas pendre modelo de la fotogra
fia q'uet vaix enviar perque aixó de fer
te treuher allo de la cara baja no pot ser
inventat ten: tu podrás fer un gran cuadro que
llami l'atenció de tot lo mon podras ser
mes mestre q'uen Miguel Angel pro fer el
tonto aixó no pot ser mes d'ap l'ajuda d'un
Comellas.

En bel caracter familiar d'aquet arti-
cle j'at pots imajinar que te li fet perque em
servis de carta particular y al mateix temps
per umplir unas cuantas paginas d'El Fiba-
rio y creume noy si no soch tan aridu
com antes esperque els meus maldecaps
son tan grosos com las Portadas d'en
Lupi; y are q'uenrraono d'ell, l'altre dia
vaix anar á la Academia Aquel templo
donde se respira la dulze atmosfera satu-

rada de arte..... y raps q'vel
revistero de can Parés feya el retrato de
aquell redactor que regons en Riera el dia
de San Borrell se marchó à Puigcerdá
y recuerdo moy els lentes heran ben li-
guals semblaban el natural de debó

Y hinguenme son als ulls de la
cara, acabo aquesta desitjante molte
salut y molta barba ton amich
Japonteriles es despedix fitas alaltre
y la demés enlla y que tus
manas no besa

J. Comellas Peñas

A VEURA LUMINARIAS

15 Maig 1897 - Nº XIII
Portada Bidelaserm

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

ACTUALITATS

(L'A ARRIBADA DE D. CAMILO)

Els héroes de la Festa

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001528316

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC